

Nova programació expositiva

Guinovart
— *La realitat*
transformada

Del 24 de gener al 19 de
maig de 2019

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VilaART
BARCELONA

L'exposició *La realitat transformada*, comissariada per Lluçia Homs, aporta noves mirades sobre el discurs plàstic de **Josep Guinovart** i aprofundeix en el fet que l'artista, dotze anys després de la seva mort, segueix connectant amb les diferents generacions de crítics i comissaris, amb una obra de rabiosa actualitat. L'exposició posa l'èmfasi en la capacitat de l'artista per transformar la realitat i alhora reinventar-se constantment. L'eix conceptual que actua com a factor transversal entre els diferents apartats expositius es basa en el fet que Guinovart, a través de les seves obres, viatja des d'allò més local i primigeni fins a allò més universal i infinit.

La mostra, tot i que no es presenta com una retrospectiva, compta amb algunes de les peces més significatives de les diferents etapes de tota la trajectòria de l'artista. Així mateix el recorregut, que no és lineal en el temps, s'endinsa pel frondós bosc de la creació de l'artista i salta per temes, tècniques, èpoques i matèries per explicar, en un instant final, l'extraordinària coherència d'aquest artista clau de l'avantguarda plàstica catalana de la segona meitat del segle xx.

Era, 2004. Tècnica mixta sobre fusta. 50x50 cm. Col·lecció particular

Guinovart

— *La realitat transformada*

Vas volcando
tus ansias de vivir
en un plato con ojos
encendidos,
descontento de todo,
de cómo va pudriéndose
de amor y de odio el mundo,
mientras sigues pintándolo
con los colores puros
de la sangre
disuelta en tu paleta.

Fragment del poema *A Josep Guinovart* de José Corredor-Matheos

L'exposició

La realitat transformada és la mostra dedicada a **Josep Guinovart** (Barcelona, 1927–2007) que posa punt final a l'extensa programació expositiva de l'**Any Guinovart**, la qual ha portat a terme una vintena d'exposicions temàtiques repartides per tot el territori català amb l'objectiu de fer palesa la riquesa i la vàlua de Guinovart; centrades en diferents facetes d'un artista tan complet com polièdric.

La mostra que presentem a la Fundació Vila Casas, comissariada per **Lluçà Homs**, s'ubica als **Espais Volart** i, d'una banda, enllaça amb les retrospectives que es van celebrar a la Tecla Sala i a la Pedrera –totes dues en vida de Guinovart–, i, de l'altra, és la primera exposició que se celebra després del traspàs de l'artista el 2007, per la qual cosa presenta un Guinovart després de Guinovart i aporta noves mirades sobre el seu discurs plàstic, a la vegada que aprofundeix en la connexió que hi estableixen avui dia diferents generacions de crítics i comissaris, posant de manifest que la seva obra ens interpel·la avui més que mai.

Segons indica el comissari, aquesta exposició no té vocació retrospectiva, en el sentit que no vol ser un compendi lineal que reculli totes i cadascuna de les èpoques per les quals l'artista ha transitat, sinó que el que es presenta és una selecció d'una vuitantena d'obres que inclouen pintura, obra gràfica, escultura o instal·lació, i que ens ajuden a entendre com Guinovart parteix de la realitat per transformar-la i donar-hi noves significacions. Les obres que aplega la mostra s'inicien en la primera època, als voltants del 1948, i finalitzen a principis del 2000, ordenades en diferents àmbits.

Arram, 1977-78. Tècnica mixta.
110×210×90 cm. Col·lecció privada

Programació expositiva

— *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

Per al comissari, “el **recorregut** no segueix el fil lineal sobre el moment en què l’artista ha desenvolupat les obres, sinó que cerca indicis en un Guinovart abans de Guinovart i, guiat per criteris de qualitat i representativitat, s’endinsa pel frondós bosc de la seva creativitat desbordant, saltant ara i adés de temes i tècniques, èpoques i matèries, que ens mostren unes constants en la manera de treballar i que en el seu conjunt expliquen com, dins de la diversitat, s’hi dona una extrema coherència”. Corredor-Matheos ja apuntava que “és difícil ordenar la seva obra per dècades, perquè els temes que Guinovart aborda apareixen i es repeteixen en moments molt concrets de la seva trajectòria artística; en un moment el color perd importància, com en els noranta, i queda supeditat a la relació i l’equilibri amb el collage, per després tornar a aparèixer”.

Per tant, serà la **iconografia** habitual de Guinovart la que ens anirà guiant en aquest recorregut que s’ha teixit amb gran llibertat gràcies a les diverses mostres més concretes, celebrades durant l’Any Guinovart, que ens han proporcionat mirades específiques en cada cas. A mode d’exemple: el Museu de l’Hospitalet presentava el Guinovart cartellista, l’Institut del Teatre el Guinovart escenògraf, el Museu de la Pell d’Igualada el Guinovart gravador, la Fundació Fran Daurel la seva vessant com a escultor, la Fundació Antiga Caixa Terrassa un Guinovart més eròtic i el Museu de Música o la Cartoixa de Valldemossa el Guinovart més musical.

Així doncs, aquesta constel·lació expositiva ha mostrat un artista que desborda i sobrepassa, i *La realitat transformada*, per la seva banda, pretén fer palesa aquesta grandesa i originalitat. Cal dir que és la primera vegada que es presenta una exposició amb cert caràcter retrospectiu on l’autor no hi és present. Segons els comissari, “Guinovart intervenia de manera directa en la determinació del concepte expositiu, en la selecció de les obres, era present en el muntatge i per la seva implicació màxima pintava i retocava obres i instal·lacions fins a l’últim moment, poc abans de la inauguració”. Per tant, cada exposició era una obra més de Guinovart i, en aquesta *Realitat transformada*, la Fundació Vila Casas presenta Guinovart sense la seva presència.

Per tal de contrarestar aquesta absència, acompanyant la figura del comissari, una sèrie de professionals que el van tractar i que hi van treballar de manera directa, juntament amb d’altres que no el van conèixer i que el poden analitzar des d’una mirada purament professional, aporten diverses mirades sobre l’artista a través d’un compendi de textos que recull el catàleg i que converteixen l’obra de Guinovart en un epicentre on diverses mirades convergeixen per configurar un nou enfocament. Els autors convidats a reflexionar sobre l’obra de Guinovart i que recull el catàleg editat per a l’ocasió són: **Glòria Bosch, José Corredor-Matheos, Daniel Giralt-Miracle, Teresa Grandas, Manel Guerrero, Martí Manen, Pau Minguet, Àlex Mitrani i Maria Palau.**

Arram, 1977-78. Tècnica mixta. 244x122 cm.

Agramunt IV, 1976. Tècnica mixta sobre fusta | 180 x 420 cm. Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya

Programació expositiva — *Espais Volart*

L'exposició

La mostra es divideix en diversos àmbits expositius:

El primer, **El compromís social i polític**, gira entorn la realitat social que va envoltar la figura de Guinovart i la defensa de les cultures, els valors i les tradicions del seu país. Els valors socials són també polítics en Guinovart. Malgrat que no es va afiliar mai a cap partit, el seu posicionament pròxim al comunisme i els seus referents ideològics són presents en un bon nombre d'obres que incorporen referències al moment històric que va viure, tant de casa nostra com de l'àmbit internacional. Hi va denunciar injustícies i persones que, al seu entendre, hi estaven implicades.

El segon, **El bosc, la fusta, contorn, entorn**, pren la instal·lació *Contorn-Entorn* (1976) com a protagonista. L'any 1976 Guinovart va presentar aquesta instal·lació a la Galeria Maeght de Barcelona, i es va convertir en una de les intervencions més singulars fetes mai en una galeria de Barcelona.

El tercer, **Agramunt, el Marroc i les arrels**, se centra en Agramunt, el poble de l'Urgell on els Guinovart es traslladen quan esclata la Guerra Civil espanyola. Agramunt serà una constant en l'obra de Guinovart i fins i tot quan viatgi a Algèria o Marroc connectarà els nous escenaris amb aquella infantesa idealitzada d'Agramunt.

El quart, **L'era com a centre de l'univers**, parteix de la terra com a constant en l'obra de Guinovart; un element fonamental no sols perquè n'és la matèria base i el material amb què crea, sinó perquè assoleix la categoria del símbol, de l'origen, de la naturalesa i del país.

El cinquè, **El laberint del Minotaure**, presenta el laberint creat per l'artista. En paraules de Guinovart: "Tal vegada el laberint, després del temple, és una estructura arquitectònica civil, humanitzada, racionalitzada i dramatitzada. Potser néixer és l'entrada al laberint i el fil d'Ariadna és el fil del pescador que mai troba el peix que busca. O potser és a la tristesa al final de la pel·lícula quan mirava les lletres vermelles lluminoses amb la paraula EXIT, indicant la sortida".

Al sisè, **El contacte amb la terra**, els elements naturals prenen especial importància. Des dels seus inicis, Guinovart va descobrir que un collage era més autèntic que l'objecte en si pintat, en què la matèria, real i palpable, substitueix la ficció de la pintura. Per això, els grans de blat o les espigues directament encolades sobre la tela demostren que el pintor ha descobert que la matèria resulta més autèntica nua que pintada.

Homenatge a Allende, 1973. Collage sobre fusta. 95x80 cm. Col·lecció Rafael Tous

Laberint, 2001. Dibuixos preliminars. Planta dodecagonal i alçat. Llapis, tinta i aquarel·la sobre paper. Col·lecció particular

Programació expositiva

— *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

El setè, **Guinovart íntim**, presenta la part més personal de l'autor; gran conversador i, alhora, persona de molts silencis, va deixar petja en tots aquells que el van acompanyar durant la seva trajectòria artística i, en definitiva, durant la seva vida.

El vuitè, **Posicionament pictòric**, té a veure amb els seus orígens com a pintor de parets, reflectits en diverses obres com *Homenatge al pintor de parets* (1964) o *Brotxa bandera* (1970). Guinovart es definia com un treballador de la pintura i reivindicava la pintura com una arma de posicionament ètic i combatiu.

El novè àmbit, **Realitats transformades**, parteix de la declaració de Guinovart: “per sobre de tot, a mi el que m’ha preocupat és la vigència de la superfície, la construcció d’una superfície. Per tant, d’estar en una constant recerca d’un resultat plàstic, sempre mantenint un llenguatge pictòric”.

La investigació amb diferents materials, molts d’ells de caràcter industrial que trobava o reciclava, integrant-los en el seu univers pictòric, el va portar a desenvolupar sèries d’obres on tracta el microciment com una superfície més on expressar les seves constants pictòriques.

L’àmbit **Penjadors penjats** parteix de la instal·lació que porta el mateix nom (1997) que es va poder veure juntament amb les obres *Signes acumulats* (1997) a La Virreina de Barcelona i després al Centro Cultural Conde Duque de Madrid, i que ha estat recuperada per a aquesta exposició vint anys més tard. La passió que Guinovart sentia per la matèria el va portar a treballar un conjunt d’obres a base de làmines de polivinil que, sotmeses a l’escalfor del bufador, apareixen els signes i els personatges recurrents de la seva temàtica habitual, ja sigui disposant-los sobre la paret a manera de mosaic, ja sigui col·locant en un penjador una sèrie de figures fragmentades, exponent de la impotència i la indefensió més absolutes.

El darrer àmbit, **Guinovart al món**, revisa la llarga i fecunda carrera internacional artística que el portaria a exposar per mig món. La modernitat de la seva obra i una marcada personalitat que connectava en essència amb els valors universals de la condició humana feien de la seva obra una clar testimoni de l’època que va viure i un qüestionant constants dels grans debats socials.

D’Agramunt i París a Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia, Guinovart participa en les biennals més importants, rebent premis i reconeixements internacionals, com el títol d’Oficial de l’Ordre de les arts i les lletres de l’Estat francès, que el convertirien en un artista clau al nostre país i un referent com a representant de l’art català i espanyol arreu del món.

Brotxa bandera, 1970. Tècnica mixta sobre tela. 97x100 cm. Col·lecció Bassat

Signes acumulats, 1997 (detall). 120x240 cm. Tècnica mixta sobre tela. Col·lecció particular

Contextualització de l'obra de Guinovart segons alguns estudiosos de la seva obra

Resultaria impossible entendre l'art català i espanyol de la segona meitat del segle XX sense la figura de Guinovart. Segons **Àlex Susanna**, "l'autor encarna com pocs un artista en mutació constant, delerós d'interactuar amb la realitat de múltiples maneres. L'artista es reinventa constantment i, conseqüentment, cap etiqueta li escau del tot. Aquesta mostra, per tant, fa palesa la riquesa i la complexitat de la seva obra, que es concep com un procés de recerca inacabable que desborda constantment el suport de l'obra, quan no és el suport que passa a ser l'obra mateixa".

Llucià Homs: "interessat més en el procés que en el resultat, l'obra de Guinovart mostra sempre la passió de les seves pràctiques artístiques. Artista instintiu, obria i tancava etapes que més endavant tornava a revisar. Entenia l'obra com un tot i no com una successió d'èpoques en temps lineal. Sols calia veure el seu estudi i el caos controlat que hi regnava i on materials d'altres èpoques eren reutilitzats, reciclats, per formar part d'obres d'aquell moment. Si acceptem que una obra d'art és en si mateixa un món, un món que és ple de significat en si mateix, l'obra de Guinovart reconnecta aquesta plenitud en relació amb una constel·lació, dins el seu món, on trobem les seves constants, inclinacions i preferències".

Daniel Giralt-Miracle destaca la contundència i delicadesa com a extrems de l'obra de Guinovart. "La seva carrera és una successió d'etapes que suposen l'aferrament d'un llenguatge personal i sobretot d'una manera d'entendre la pintura globalment, més enllà de la convenció dels materials i de la idea tradicions del quadre."

Manuel Guerrero, per la seva banda, el defineix de la següent manera: "Artista, artesà i bruixot, Guinovart transforma els objectes, la matèria i les formes en potents obres plàstiques, en instal·lacions transitables. L'inspirava la natura, però també la paraula de poetes com, entre d'altres, Joan Salvat-Papasseit, Federico García Lorca i Pere Quart; l'art de creadors com, principalment, Pablo Picasso, Joan Miró i Manolo Millares, i la música de compositors com Carlos Santos".

El projecte expositiu, vertebrat per Llucià Homs, subratlla dues característiques remarcables en l'obra de Guinovart que es faran evidents durant tota la mostra: d'una banda, la seva **mirada local sempre fixa a Agramunt**, i de l'altra, la **capacitat de reinvenió** constant de l'artista en cada moment de la seva trajectòria.

La mirada local, Agramunt

Agramunt és un dels epicentres de l'obra de Guinovart: poble de l'Urgell on els Guinovart es traslladen quan esclata la Guerra Civil espanyola i on el Guinovart nen descobreix un món nou, el de la pagesia, amb els seus cicles i la seva vida quieta, amb noms i objectes nous que li obren un món i que el connecten amb la terra i amb allò més ancestral de l'ésser humà. Un Agramunt on retornarà constantment a través de la visita d'altres indrets, com Algèria o el Marroc, que el transportaran a aquella infantesa idealitzada. Però aquest Agramunt que el connecta amb l'element ultralocal és aquell que també dona el sentit més transcendent a la seva obra, el que entronca amb les referències més clares de l'art català i que alhora el relliga amb els valors universals de l'ésser humà.

Aquesta importància del lloc resultarà una constant durant tota l'exposició i convertirà Agramunt en epicentre de la creació.

La capacitat de reinvençió

Guinovart es reinventa constantment, sense deixar mai de ser ell mateix amb una creativitat desbordant que durà fins al final. Segons el comissari, "no tots els artistes tenen aquesta capacitat de crear, d'apropar-se amb risc al límit de la reinvençió. Sols cal donar una ullada a les obres dels anys dos mil per veure que Guinovart seguia en plena forma, amb plenes capacitats creatives, imbuït-se de tot allò que li interessava i que plasma en la seva obra. Una capacitat màgica de tornar una vegada i una altra vegada sobre temes ja treballats i aportar-hi una nova mirada".

Hi ha unes constants que es repeteixen una vegada i una altra en la trajectòria de Guinovart, i en què cada resultat, cada descoberta que assoleix en una etapa, enriqueix les realitzacions de les següents. Més enllà del que va suposar néixer en el si d'una família de tradició artesanal i començar a treballar de pintor de parets, es va formar en una escola d'art, per la qual cosa les pintures dels anys quaranta són enteses com les d'una etapa de formació. Són obres figuratives, frontals, denses, d'empastaments gruixuts, amb un fort contingut social. N'hi ha que tenen un magicisme ple de simbologies, on apareixen elements externs incorporats a la tela, no pintats, com ara *El blat* (1948), un element que, si bé encara no busca una nova significació, sí que apunta a un neguit en la representació de l'objecte i la seva veracitat. Una preocupació que serà clau en la seva trajectòria.

Agramunt III, 1976. Tècnica mixta sobre fusta | 100 x 100 x 21 cm. Fundació Privada Espai Guinovart Agramunt

Agramunt II, 1976. Tècnica mixta sobre fusta | 100 x 100 x 21 cm. Fundació Privada Espai Guinovart Agramunt

Referents

Durant els anys quaranta i inicis dels cinquanta, Guinovart s'enriquirà amb les fonts que té més a prop: el **romànic de Sant Climent de Taüll**, els artistes catalans com **Mir, Nonell i Gimeno, Casas o Rusiñol**, que descobrirà al Museu d'Art Modern. L'any 1953, gràcies a una beca de l'Institut Francès, viatja a París, on es troba amb Picasso i la gran pintura de ruptura. És en aquest moment que també descobreix **Klee, Mondrian, Kandinski** o **Juan Gris**.

Els efectes d'aquest xoc visual tardaran uns anys a fer efecte i l'etapa pròpiament figurativa encara s'allargarà uns anys més. La matèria, com apuntava Maria Lluïsa Borràs, és mitjà d'expressió directe i es vehicula amb el seu llenguatge, que se serveix indistintament de l'informalisme i la figuració. Ja el 1957 incorpora plenament objectes a l'obra i en manipula la matèria alterant el seu significat primigeni per generar noves semàntiques. I ho fa iniciant un seguit d'experiències properes a l'assemblatge i el collage, incorporant-hi elements de rebuig, caixes, revestiments, fustes cremades i un llarg etcètera d'objectes i materials que ens remetien al Rauschenberg d'un moment molt concret i que serien impossibles d'enumerar en la seva totalitat. En aquesta mosta en tenim una bona representació, com l'*Homenatge al pintor de parets*, de 1964.

Aquest procés de transformació tindrà plena entitat en l'obra dels primers anys seixanta i ja no l'abandonarà fins a la seva mort, el 2007. Perd interès per la matèria i passa a cercar-la en l'objecte. Sigui manipulant els suports, alterant-los, cremant-los, sigui incorporant aquests elements de què parlem, que transformats es convertiran en la seva identitat juntament amb una simbologia molt específica, tant de colors i lletres com de representacions concretes (per exemple, el mussol), que li donaran una personalitat extraordinària i el convertiran en un dels creadors catalans (i espanyols) més interessants i originals dels últims cinquanta anys.

La representació de la natura. “El meu tatuatge és la terra.”

El blat, els rostolls, el gra, els ous, el sol o el fang, sec i esquerdat pel sol, esdevenen motius iconogràfics recurrents i indissociables en l'obra de Guinovart. La natura i el paisatge en el seu sentit més ampli esdevindran constants, la qual cosa ja detectarem en els seus primers passos com a pintor o arribarà al seu zenit a partir dels anys seixanta i setanta. Enllaçant amb aquesta representació de la natura, també anirem descobrint elements de la menestralia, amb la incorporació a les seves obres d'objectes de la pagesia, com en l'obra *Eina* (1977).

Maria Palau, posant èmfasi en aquesta connexió amb la natura, el defineix de la següent manera: “Guinovart va ser un creador desfermat, indomable i persistent, com la natura mateixa, dins de la qual es va dissoldre per compenetrar-se i emular-ne l'esperit transformador. Guinovart va voler ser natura. Va ser-ne. I ens va fer ser”.

Homenatge al pintor de parets, 1964.
Tècnica mixta sobre fusta. 200x100 cm.
Col·lecció “La Caixa”. Art Contemporani

Eina, 1977. Tècnica mixta sobre fusta.
104x208 cm. Col·lecció privada

Color, simbologia i cal·ligrafia

El **color** esdevé cabdal en l'obra de Guinovart. Segons Homs, “tot i que en unes èpoques sigui amb més intensitat, i d'altres en menys, Guinovart és un gran colorista. I ho és amb una paleta molt pròpia, els seus ocres (la terra) i els seus blaus (del Mediterrani), els seus blancs trencats i els seus negres cendra”. Colors que són sempre simbòlics en Guinovart, com ens fa veure amb encert Corredor-Matheos: “En un plantejament dialèctic com és el seu, el color marca una contradicció amb els elements reals que insereix i transforma”.

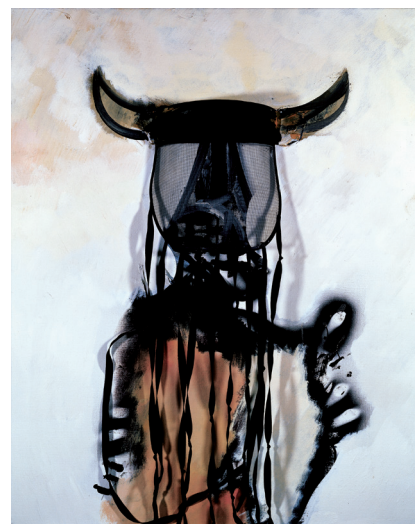
També les **simbologies** ens remetent a elements personals i socials. Elements del *Guernica* de Picasso, que apareixen repetidament i que passen a formar part del seu vocabulari personal, o alguns elements del món mironià.

També els números, les seqüències i les lletres, a vegades aïllades i a vegades articulant paraules que són un crit que poderosament capta l'atenció de l'espectador sobre un concepte, una persona o una realitat. Sovint és la seva pròpia **cal·ligrafia** la que pren rellevància. Una cal·ligrafia d'una personalitat extraordinària, com es pot observar molt bé en el seu cartellisme compromès.

La incorporació d'objectes

La incorporació d'objectes diversos a les seves obres esdevindrà una constant en la producció de Guinovart. Es tracta d'objectes extrets de la quotidianitat, generalment usats o de rebuig, que manipula, transforma i incorpora a la seva obra donant-los una nova significació normalment allunyada del seu sentit primigeni. A *Minotaure* (2002), Guinovart converteix una màscara de soldador trencada en un cap de brau aterrador, ja que amb els objectes aconsegueix expressar molt més i anar molt més enllà del seu significat, i reconnecta amb el seu imaginari particular.

Bombetes, rodes, teles, llaunes de conserves, oueres, finestres, portes, uralites o taulons de fusta li serveixen d'excusa per articular noves semàntiques que transportin l'espectador cap a altres capes de significat. Segons Homs, “a partir d'aquí, el suport, la tela o superfície escollida, no sols es veu sobrepassada sinó que esdevé obra en si mateixa. Estructura i pintura passen a ser un mateix element de noves significacions, amb tot l'accent expressiu possible”.

Minotaure, 2003. Tècnica mixta tela.
92x73 cm. Col·lecció particular

El compromís social de Guinovart

Guinovart va ser un artista plenament compromès amb la realitat social que l'envoltava i que va militar en la defensa de la cultura, dels valors i de les tradicions del seu país. Ell mateix deia: “em motiva resoldre plàsticament un plantejament ètic”. Segons Maria Palau, “Guinovart es va desvelar com la veu d'una generació marcada per les forces del mal del feixisme”.

En un gran nombre d'obres incorpora referències amb un clar compromís polític, com és el cas de l'obra *El Che* (1977), present en aquesta mostra, o *Brotxa bandera* (1970), que esdevé un clar autoretrat que parla de l'artista en lluita utilitzant la brotxa com a element d'entrega, de força, de passió i de compromís.

Segons Manuel Guerrero, Guinovart “donava suport a totes les causes juntes i sempre escoltava amb interès les propostes que se li feien amb entusiasme. Entenia l'art com una necessitat expressiva, de tel·lúriques forces internes, però també com a espai de llibertat total, de comunicació i de combat per un món i una societat més justa. En aquest sentit, li interessava l'art com a vehicle d'alliberament i d'investigació interior, però també com a forma de transformació individual i col·lectiva”.

El Che, 1967. Collage sobre paper.
50x70 cm. Col·lecció MACBA

Els catàlegs

L'exposició s'acompanya de l'edició de dos catàlegs dedicats a Guinovart. El primer volum aplega les nou mirades de crítics i comissaris de diferents generacions. Alguns d'ells van ser companys de viatge de l'autor, implicats en projectes expositius des dels seus inicis com a pintor, referents intel·lectuals de la seva obra; mentre que d'altres han crescut amb Guinovart com a referent de l'art català, tot i no haver-lo conegut personalment.

Aquests nou textos volen ser una extensió interpretativa de les moltes que vol aportar la mostra, amb l'objectiu de trobar nous itineraris per valorar i experimentar l'obra de Guinovart. Els autors convidats a reflexionar sobre l'obra de Guinovart i que recull el catàleg editat per a l'ocasió són: **Glòria Bosch, José Corredor-Matheos, Daniel Giralt-Miracle, Teresa Grandas, Manel Guerrero, Martí Manen, Pau Minguet, Àlex Mitrani i Maria Palau.**

El segon volum, editat per la **Fundació Privada Espai Guinovart**, reuneix tres converses que el comissari va mantenir l'estiu passat amb tres professionals clau que ens permeten endinsar-nos en la realitat transformada de Guinovart. La primera conversa és amb **Maria Guinovart**, filla de l'artista i presidenta de la Fundació Guinovart, que ens mostra el seu vessant més íntim i desvetlla algunes claus interpretatives que només des de la intimitat familiar es poden conèixer. La segona és amb **Marko Daniel**, en el seu dia cap de programes públics de la Tate Modern de Londres i avui director de la Fundació Joan Miró de Barcelona, que aporta la mirada externa d'un expert en art català que ha crescut lluny del nostre país. Daniel aprofundeix en quins van ser els referents plàstics de l'artista i com la seva trajectòria es pot interconnectar amb el que passava artísticament en altres latituds. Finalment, la tercera conversa és amb **Àlex Susanna**, comissari de l'Any Guinovart, que interrelaciona la mostra de la Fundació Vila Casas en el context de l'Any Guinovart, abordant algunes reflexions de l'actualitat cultural de casa nostra en relació amb les vicissituds per les quals ha passat l'obra de l'artista.

L'artista

Josep Guinovart (Barcelona, 1927)

1927 Neix a Barcelona el dia 20 de març.

1944-46 Estudia a l'Escola d'Arts i Oficis, Llotja, de Barcelona (classes nocturnes).

1946 Obté una beca del Foment de les Arts Decoratives (FAD) per assistir a un curs de dibuix al natural (figura humana).

1947 Classes de dibuix al FAD.

1948 Inaugura la seva primera exposició individual: Galeria Syra, Barcelona.

1951 Es dedica de ple a la pintura.

Realitza els seus primers aiguaforts: *Homenaje a García Lorca* de l'Editorial Cobalto, Barcelona.

1952 Obté una beca de l'Estat francès per anar a estudiar a París.

1953 Estada de nou mesos a París. Visita Bèlgica, Holanda i Alemanya.

1962 Il·lustra el llibre *Poesies*, de Salvat Papasseit, de l'Editorial Ariel, Barcelona.

1966 Obté el premi especial d'ADI/FAD per *Estudi de la forma*, Barcelona.

1971 Cesáreo Rodríguez-Aguilera publica el llibre *Guinovart*, de la col·lecció Monografies d'Artistes Espanyols, Ministeri d'Educació i Ciència, Madrid.

1978 Fa donació al Museu d'Art Modern de Barcelona d'un conjunt de més de cent escultures de fusta policromada, denominat *Contorn-Entorn*, presentat a la Galeria Maeght de Barcelona l'any anterior.

1980 Exposició a les sales de la Biblioteca Nacional de Madrid, organitzada pel Ministeri de Cultura, Direcció General de Belles Arts, Arxiu i Biblioteques.

1981 Obté el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques.

José Corredor-Matheos publica el llibre *Guinovart, el arte en libertad*, d'Edicions Polígrafa, Barcelona.

Josep Guinovart

1982 Escenografia, a la manera de fris corregut, en homenatge al *Guernica*, a la galeria novaïorquesa The Exhibition Space, al Soho.

És seleccionat com un dels representants espanyols a la XL Biennial de Venècia, on ocupa el saló central del pavelló espanyol amb *Entorn*.

Obté el Premi Nacional d'Arts Plàstiques, Madrid.

1983 La Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi.

1984 És nomenat per l'Estat francès Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres.

1987 Rep el Premi de la Fundació CEOE, Madrid.

1989 Exposició antològica *Guinovart, itinerari 1948-1988*. L'Hospitalet de Llobregat-Esslingen am Neckar-Bochum-Hamburg-Lleida-Girona-Taragona (de novembre de 1989 a febrer de 1991).

1990 Obté el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya.

1993 L'Estat francès li atorga la insígnia d'Oficial de l'Ordre de les Arts i les Lletres.

1994 S'inaugura a Agramunt l'Espai Guinovart, seu de la fundació que porta el seu nom.

1995 Obté el Premi ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art) a l'Espai Guinovart d'Agramunt, Lleida.

2000 S'inaugura la *Torre de Ribes Roges - El mar de Guinovart* a Vilanova i la Geltrú.

Instal·lació de part de l'obra *Contorn-Entorn* procedent del Museu d'Art Modern de Barcelona, a la Rotonda del Poble Espanyol de Montjuïc. Barcelona.

2002 *Guinovart*. Obres del 1948 al 2002, Fundació Caixa Catalunya, Barcelona.

Premi d'Arts Plàstiques Medalla Morera, Museu d'Art Jaume Morera, Lleida.

2003 *Raó de rostoll. Josep Guinovart 1993-2003*. Museu d'art Jaume Morera, Lleida.

2004 *Guinovart*. Museu Danubiana, Bratislava.

2005 *Guinovart*. Unió de Pintors de Bulgària, Sofia i Museu de la Ciutat de Wrocław, Polònia.

Guinovart. Obras del 2000 al 2005. Fundació Caixa de Girona; Caixa d'Estalvis del Mediterrani, Girona, Múrcia, Palma de Mallorca, Alacant i València.

Programació expositiva — *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

2006 *Guinovart*. Cyprus Art, Sant Feliu de Boada, Girona

Guinovart 2005-2006 galeria Italia, Alacant

Guinovart Museu Bagdad. Galeria El Carme , Vic 2006

2007 *Tierra y signos de mar*. Obra Social i cultural Ibercaja. Osca, Saragossa, Alcalá de Henares

Guinovart al carrer de la Mar. Galeria Rosalía Sender. València

Guinovart. Galeria Joan Prats-Artgràfic, Barcelona.

Homenatge a Guinovart i premi Dearte 2007. Madrid

Guinovart evoca Xavier Nogués Vinseum Vilafranca. Vilafranca del Penedès. Barcelona

Homenatge a: Josep Guinovart Galeria Gomez Turu. Barcelona

Guinovart. Cartells d'un temps. Museu d'Història de Catalunya. Barcelona.

Mor a Barcelona el dia 12 de desembre

Programació expositiva — *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

Activitats relacionades

DIÀLEGS PER A DESCOBRIR L'OBRA DE GUINOVART (I)

“Complicitats amb l'artista”

07/02/2019 - 19 h

Orgaintza: Hänsel* i Gretel

La ponència vol aprofundir en la personalitat de l'artista en base a les complicitats que genera amb aquells que, d'una banda l'ajuden a vehicular la seva obra, i d'una altra, amb aquells que són un dels seus destinataris finals. El paper del galerista, amb el pas dels anys acaba sent no només el d'un professional que gestiona la trajectòria de l'artista en relació amb el mercat, sinó també la d'un amic i confident. El col·leccionista compromès amb l'art del seu temps, que viu i s'apassiona per la creació de manera directa, és el custodi de les seves obres i actualment ens permet llegir l'entorn econòmic i social de l'artista en el moment de creació.

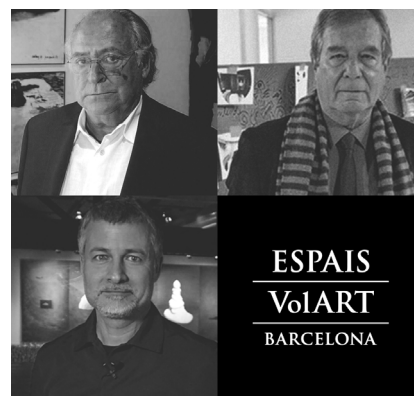
Ponents:

Rafael Tous. Col·leccionista. Sala Metrònom

Joan de Muga. Galerista. Galeria Joan Prats

Jordi Fulla. Artista. Alumne d'Eina

Modera: Lluçia Homs

DIÀLEGS PER A DESCOBRIR L'OBRA DE GUINOVART (II)

“Llegir Guinovart”

07/03/2019 - 19 h

Orgaintza: Hänsel* i Gretel

La ponència vol entendre quin era el moment històric, de canvis socials i polítics en què Guinovart va desenvolupar la seva obra. Als anys 60 i 70, Catalunya va viure una època de canvis en la societat, i Guinovart, com a artista compromès, és curós amb la realitat que l'envolta, s'hi compromet i ho reflecteix en la seva obra. La mirada de tres persones del món de la política i de la cultura ens ha de permetre llegir avui l'obra de Guinovart en el seu context.

Ponents:

Rosa Mª Malet. Ex-Directora de la Fundació Miró de Barcelona

Gerard Sala. Artista. Professor Escola Massana (Aula Oberta)

Marko Daniel. Director Fundació Miró

Modera: Lluçia Homs

DIÀLEGS PER A DESCOBRIR L'OBRA DE GUINOVART (III)

“Escoltar Guinovart”

04/04/2019 - 19 h

Orgaintza: Hänsel* i Gretel

Durant l'Any Guinovart, una constel·lació de diferents professionals ha tornat a mirar l'obra de Guinovart des del punt de vista actual. Als 10 anys de la seva mort, algunes de les claus de la seva obra es mantenen i d'altres suren cap a la superfície. Alguns dels debats que Guinovart reflecteix en la seva obra, en molts casos de caire reivindicatiu, son avui de plena actualitat si ho relliquem amb el moment polític que està vivint el nostre país. Tres professionals que han protagonitzat l'Any Guinovart en desgranaran les claus i explicaran com es relliguen amb el moment actual.

Ponents:

Maria Guinovart. Presidenta de la Fundació Guinovart

Vicenç Altaió. Poeta, crític d'art i agitador cultural.

Àlex Susanna. Poeta. Comissari de l'Any Guinovart

Modera: Fèlix Riera

DIÀLEGS PER A DESCOBRIR L'OBRA DE GUINOVART (IV)

“Guinovart vist per Guinovart”

02/05/2019 - 19 h

Orgaintza: Hänsel* i Gretel

El pensament de Guinovart segueix més viu que mai: Daniel Giralt-Miracle fa una última entrevista imaginària a Guinovart per extreure els motius i els neguits de la seva obra.

Les respostes s'extreuen d'un treball previ de recerca que Fèlix Riera i Lluçà Homs junt amb Giralt-Miracle faran de documents gràfics extrets d'arxius i d'hemeroteques. Al mateix temps que Daniel Giralt-Miracle seleccionarà les deu obres que considera essencials per entendre la trajectòria de Guinovart.

Programació expositiva — *Espais Volart*

VISITES GUIADES AMB LLUCIÀ HOMS 31/01/2019 - 21/03/2019 - 18 h

Els dijous 31 de gener i el 21 de març a les 18 h el comissari de la mostra, Lluçia Homs, es posarà a disposició del públic en un recorregut guiat a través dels diferents àmbits que conformen *La realitat transformada* amb una especial atenció en aquelles obres cabdals que ens ajuden a entendre el recorregut expositiu.

Paral·lelament, es llegiran textos escrits per Guinovart, extrets de converses i de la seva correspondència personal. També hi intervindran artistes d'altres disciplines, que interactuaran amb el públic i evocaran trets fonamentals de l'obra de l'artista, inspirant-se en les peces que formen *La realitat transformada*.

Visites guiades amb Lluçia Homs

Guinovart — *La realitat transformada*
Dijous 31 de gener i 21 de març de 2019 a les 19.00 h
Espais Volart, Barcelona

VISITES GUIADES AMB MARIA GUINOVART 21/02/2019 - 11/04/2019 - 18 h

Els dijous 21 de febrer i 11 d'abril a les 18 h la filla de Guinovart, Maria Guinovart, es posarà a disposició del públic en un recorregut guiat a través dels diferents àmbits que conformen *La realitat transformada* amb una especial atenció en aquell Guinovart íntim, que connecta amb la relació personal entre pare i filla.

Paral·lelament, es llegiran textos escrits per Guinovart, extrets de converses i de la seva correspondència personal. També hi intervindran artistes d'altres disciplines, que interactuaran amb el públic i evocaran trets fonamentals de l'obra de l'artista, inspirant-se en les peces que formen *La realitat transformada*.

Visites guiades amb Maria Guinovart

Guinovart — *La realitat transformada*
Dijous 21 de febrer i 11 d'abril de 2019 a les 19.00 h
Espais Volart, Barcelona

VISITES MEET ART

Dimecres i dissabtes a les 12 h

Cada dimecres i dissabte a les 12 h, la Fundació Vila Casas ofereix visites guiades a la mostra amb l'objectiu que el públic pugui analitzar la capacitat de l'artista per transformar la realitat i alhora reinventar-se constantment; viatjant des d'allò més local i primigeni fins a allò més universal i infinit.

Programació expositiva

— *Espais Volart*

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE I ACCIÓ PERFORMATIVA

Data pendent de concretar

Al final de la mostra, es presentarà el segon catàleg editat per la **Fundació Privada Espai Guinovart**, que reuneix tres converses que el comissari va mantenir l'estiu passat amb tres professionals clau que ens permeten endinsar-nos en la realitat transformada de Guinovart. La primera conversa és amb **Maria Guinovart**, filla de l'artista i presidenta de la Fundació Guinovart, que ens mostra el seu vessant més íntim i desvetlla algunes claus interpretatives que només des de la intimitat familiar es poden conèixer. La segona és amb **Marko Daniel**, en el seu dia cap de programes públics de la Tate Modern de Londres i avui director de la Fundació Joan Miró de Barcelona, que aporta la mirada externa d'un expert en art català que ha crescut lluny del nostre país. Finalment, la tercera conversa és amb **Àlex Susanna**, comissari de l'Any Guinovart, que interrelaciona la mostra de la Fundació Vila Casas en el context de l'Any Guinovart, abordant algunes reflexions de l'actualitat cultural de casa nostra en relació amb les vicissituds per les quals ha passat l'obra de l'artista.

Durant aquest acte, es portaran a terme diverses accions performatives en el context de la mostra on es farà evident la capacitat transversal de l'artista, expressada a través de la visió d'artistes que utilitzen llenguatges diversos.

PROJECCIÓ DE "JOSEP GUINOVART, L'ART EN LLIBERTAT" A LA FILMOTECA DE CATALUNYA

14/02/2019 - 18.30 h

El 14 de febrer a les 18.30 h s'estrenarà a la Filmoteca de Catalunya una nova versió de Josep Guinovart, l'art en llibertat. Es tracta d'un documental produït per TV3 que contribueix a mantenir viu el llegat artístic i la memòria d'un pintor compromès amb la independència creativa.

Aquest documental explica la trajectòria artística i la personalitat del pintor Josep Guinovart, i s'estructura al voltant d'un seguit d'entrevistes fetes al mateix artista i a les persones que van viure prop d'ell. També és un recorregut pels llocs i els paisatges que van ser essencials en la seva obra.

Obres en exposició

Mussol, 1994
Tècnica mixta sobre paper
72 x 50 cm
Col·lecció Fernando Castanera de
Molina, metge

Pallassos, 1958
(Biennale di Venezia, 1958)
Oli sobre tela
195 x 130 cm
Fundació Fran Daurel

Sense títol, 1977
Fang i collage sobre fust
51 x 51 cm
Col·lecció Lluçia Homs

Eina, 1977
Tècnica mixta sobre fusta
104 x 208 cm
Col·lecció privada

Arram, 1977-78
Tècnica mixta
110 x 210 x 90 cm
Col·lecció privada

Collage, 1976
Tècnica mixta i collage sobre fusta
67 x 67 cm
Col·lecció privada

Sense títol, 1972
Tècnica mixta sobre fibrociment
200 x 93 x 5 cm
Col·lecció Martí Guinovart

El mestre, 1969
Tècnica mixta. Cartolina sobre
fusta 51 x 35 x 6 cm
Galeria Francesc Mestre / Art

Homenatge a Cuba, 1970
Tècnica mixta sobre tela i fusta
200 x 60 cm
Col·lecció particular

Treballadors de la Rocalla, 1997
Tècnica mixta sobre fibrociment
74 x 148 cm
Obra cedida per l'Ajuntament de
Castelldefels

Coatzacoalcas, 1974
Oli sobre tela
97 x 130 cm
Col·lecció particular

El camp i els ous 5
1978 (Biennale di Venezia, 1982)
Tècnica mixta sobre fusta
206 x 102 cm
Col·lecció Lluçia Homs

El camp i els ous 4, 1978
(Biennale di Venezia, 1982)
Tècnica mixta sobre fusta
206 x 102 cm
Col·lecció Joan Homs

Sense títol, 1977
Tècnica mixta sobre fibrociment
100 x 105 cm
Col·lecció particular

Minotaure, 2002
Tècnica mixta sobre tela
92 x 73 cm
Col·lecció Lluçia Homs

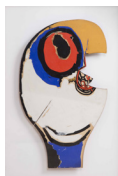
Minotaure, 2003
Tècnica mixta sobre tela
92 x 73 cm
Col·lecció particular

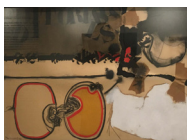
Mujer con paloma, 1958
Oli sobre fusta
92 x 73 cm
Col·lecció Dolors Junyent Galeria d'Art

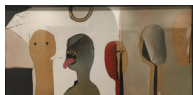
Situació 66, 1966
Tècnica mixta i collage sobre tela
190 x 122 cm
Col·lecció Dolors Junyent Galeria d'Art

Cap de Franco frontal ca. 1960
Tècnica mixta sobre fusta
70 x 50 cm
Col·lecció particular

Editorial, 1967
Tècnica mixta sobre tela
72x52 cm
Col·lecció Carme Sala

Sense títol
Tècnica mixta sobre tela
25,5x51 cm
Col·lecció Carme Sala

Vaca, 2000
Tècnica mixta sobre fusta
120 x 224 x 43 cm
Fundació Vila Casas

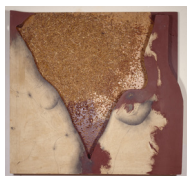

Arram, 1977-78
Tècnica mixta
244x122 cm
Col·lecció particular

Agramunt II, 1976
Tècnica mixta sobre fusta
100 x 100 x 28 cm
Fundació Privada Espai Guinovart Agramunt

Obres en exposició

Agramunt III, 1976
Tècnica mixta sobre fusta
100 x 100 x 21 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Mapa d'Àsia, 1978
Tècnica mixta sobre fusta
141,5 x 101,5 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Mapes dels EUA, 1978
Tècnica mixta sobre fusta
141,5 x 101,5 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Paleta III, 1979
Tècnica mixta sobre fusta
176 x 242 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

L'alzina, 1992-1994
Tècnica mixta sobre fusta
75 x 60 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

La capella del blat, 1993
Tècnica mixta sobre fusta
201,4 x 92 x 32,6 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

La vaca de la mala llet, 2000
Tècnica mixta sobre fusta
180 x 220 x 18 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

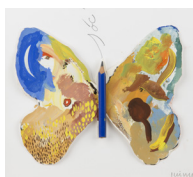
La Roda, 1941
Oli i collage sobre paper
32,6 x 38,8 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Era, 2004
Tècnica mixta sobre fusta
50 x 50 cm
Col·lecció particular

Es crema buscant la llum
2006
Tècnica mixta sobre paper
29 x 28,5 cm
Col·lecció particular Celler Mas
Blanch i Jové

Sóc nómada de paisatges, 2006
Tècnica mixta sobre paper
29 x 28,5 cm
Col·lecció particular

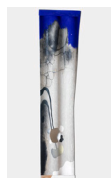

El trompo, 1968
Tècnica mixta sobre fusta
35 x 52 cm
Col·lecció particular

Obres en exposició

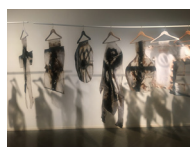
Laberint, 2001
Dibuixos preliminars. Planta dodecagonal i alçat.
Llapis, tinta i aquarel·la sobre paper
Col·lecció particular

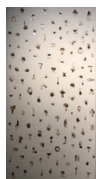
Uralita II, 1970
Tècnica mixta sobre fibrociment
174,5 x 43 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Uralita I, ca. 1970
Tècnica mixta sobre fibrociment
40 x 40 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

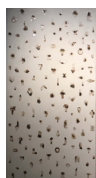
Passarel·la Bagdad, 1997
Tècnica mixta
Mesures variables
Col·lecció particular

Signes acumulats I
120 x 240 cm.
Tècnica mixta sobre tela
Col·lecció particular

Signes acumulats II
120 x 240 cm.
Tècnica mixta sobre tela
Col·lecció particular

Signes acumulats III
120 x 240 cm.
Tècnica mixta sobre tela
Col·lecció particular

Minotaure, 2003
Tècnica mixta sobre tela
92 x 73 cm
Col·lecció particular

Signes, 19, 1997
244x244 cm
Tècnica mixta sobre tela
Col·lecció particular

Minotaure, 1996
Metall, fusta i tetera
196 x 163 cm
Col·lecció particular

Contorn-entorn, 1976
Conjunt de 17 troncs intervinguts per l'artista
Mides variables, h=250 cm aprox
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Rasclet, 1975
Tècnica mixta sobre fusta
90 x 247 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Obres en exposició

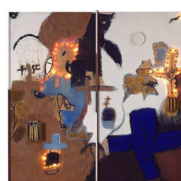
Sense el dolç, primavera a les dues Maries, 1972
200x120 cm
Mixta sobre taula
Col·lecció particular

El dinero en el mundo del arte, 2000
Tècnica mixta sobre fusta
242 x 242 cm
Col·lecció particular

Cap I, 1954
Guaix sobre cartróç
66,8 x 49,5 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

Janitzio, 1990
Tècnica mixta sobre fusta
244 x 244 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

La roda-era, 1993
Tècnica mixta sobre fusta
180,5 cm de diàmetre
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

La lluna fosca, 1989
Tècnica mixta sobre fusta
100 x 100 cm
Col·lecció particular

De Dallas a Nixon, 1969
Tècnica mixta sobre tela
60 x 50 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

El cor de l'era, 2003
Tècnica mixta sobre fusta
205 x 205 cm
Fundació Privada Espai Guinovart
Agramunt

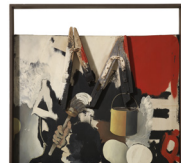
Homenatge al pintor de parets, 1964
Tècnica mixta sobre fusta
200 x 100 cm
Col·lecció "La Caixa" Art Contemporani

La finestra, 1964
Tècnica mixta sobre fusta
84 x 64 cm
Col·lecció "La Caixa" Art Contemporani

Retaule de Jerusalem, 2001
Tècnica mixta sobre taula
244 x 244 cm
Museu de Lleida

Brotxa bandera, 1970
Tècnica mixta sobre tela
97 x 100 cm
Col·lecció Bassat

Obres en exposició

Homenatge a Allende, 1973
Collage sobre fusta
95 x 80 cm
Col·lecció Rafael Tous

La caça de l'òliva, 1950
Oli sobre tela
127 x 160 cm
Col·lecció Rosana i Ramón Serrate

Sense títol (interior), 1974-75
Tècnica mixta sobre fusta
55 x 46 cm
Col·lecció Bassat

Arbre, 1958
Pintura i collage sobre fusta
200,5 x 100,5 x 5 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya

Agramunt IV, 1976
Tècnica mixta sobre fusta
180 x 420 cm
Col·lecció MACBA.
Dipòsit de la Generalitat de Catalunya

Metrop, 1988
Instal·lació
190 x 226 x 50 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya

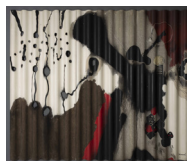
El Che, 1967
Collage sobre paper
50 x 70 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya

El tríptic del poble nou, 1976
Tècnica mixta sobre fusta
150 x 300 cm
Col·lecció Rafael Tous

El gran retorn, ca 1971
Tècnica mixta sobre fibrociment
200 x 451 cm
MNCARS. Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía

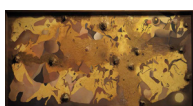
Uralita, 1975
Tècnica mixta sobre fibrociment
250 x 340 cm
Col·lecció Altima

Nova York, 1988
Tècnica mixta sobre fusta
270 x 136 cm
Col·lecció particular

Selecció de cartells d'exposicions internacionals de Guinovart

Camells, Argèlia, 1978
Tècnica mixta sobre fusta
123 x 236 x 15,5 cm
Col·lecció particular

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Mercè Vila Rigat: mvila@fundaciovilacasas.com
+(34) 93 481 79 85

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa
Usuari: premsa
Contrasenya: apremsa2019

Programació expositiva — *Espais Volart*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com